

ADMINISTRATIA

ORGAN OFICIAL AL MUNICIPIULUI CLUJ.

BIROUL REDACTIEI
STR. REGINA MARIA 2. TELEFON 56.

APARE
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

ABONAMENT:
PE UN AN 100 LEI, PE JUM. AN 50 LEI, UN EXEMPL. 4
LEI PENTRU AUTORITATI 75 LEI PE UN AN.

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

REPRODUCEREA FĂRĂ ARĂTAREA ISVORULUI
E INTERZISĂ.

PARTEA OFICIALĂ TOTUȘI SE POATE RE-
PRODUCE FĂRĂ NICI O RESTRICȚIUNE.

Bagheta magică.

Nu este vorba de bagheta miraculoasă a cine știe cărui scamator dibaci, este o simplă poveste care înflorește astăzi în atmosfera, încărcată din jurul Primăriei.

E cunoscută mentalitatea acelor cari cred că atunci când sunt »ai noștri« la putere, se poate cere ori ce situație în stat, că doar vezi Doamne, nu dau din buzunarul lor, — pe ridicolul acestui fel de raționament este țesută povestea, — eroul este un individ cu o asemenea mentalitate.

Atunci când au venit »ai noștrii« și când ciolanele se împărțeau de mână darnică a patronilor, a cerut și el un post, un lucru de nimic, însă la care râvnea de multă vreme și pentru care rupsese multe coaste adversare în luptele electorale, — ceruse omul, — pentru că nu avea carte să poată cere să-l pună de — un comisar sau mai știu eu ce, — ceruse să-l pună la teatru unu de ăla care face cu bățul când cântă muzica, — l-o fi pus sau nu, asta nu interesează, el a cerut căci era sigur că slujba este ușoară, fără bătae multă de cap, bine plătită și apoi slujbă plăcută domnule la teatru șade tot cu fața la bină de vede toată comedia.

Oare nu este ceva asemănător între bagheta dirijorului de orchestră și o

trăsură cu caii albi, un apartament în casa Comunii, o leafă și un titlu de primar — poate că nu, poate că da, — dacă nu, foarte bine, dacă da, prost de tot, noi am spus povestea pentru acei, despre a căror sinceritate, — anticipăm, — nu ne îndoim, dar care poate își închipue că rostul primarului din Cluj să rezumă să-și ocupe loja într-o seară la teatrul Maghiar, iar a doua seară la cel Român.

Ca și éroul din poveste, acei care au încărcat atmosfera din jurul Primăriei — pentru ca în urmă se pescuiască în apă tulbure, — poate nu s-au întrebat nici o dată, care este rostul unui primar, cari sunt datoriile unei bune ad-ții comunale — acelora le spunem mai la vale, — asupra acestei chestiuni — părerea primarului din Lyon D-l Eduard Herriot, luată din articolul său »La cité moderne« publicat în revista La science et la vie, în Mai 1914.

„Să impunem sau să facem cu putință prin sfaturi igiena generală, să veghem asupra alimentării și locuinței, să veghem la buna întreținere a căilor publice, să luăm toate măsurile pentru aerisirea acestui organism complicat (orașul) căruia îi este necesară o respirație îndestulătoare și lesnicioasă, ca și individului, să îngrijim să aibă o apă salubră, să-l scăpăm de gunoae, să luptăm contra marilor flagele colective“ și multe altele.

Acum pretini intransigenți ai bunei gospodării comunale, dacă dorința de a îndeplini acest program vă face să deschideți focul contra actualei administrații comunale — mergeți înainte — bagheta primarului să o poarte cel mai vrednic, dacă însă ați luat poziție contra Primăriei pentru a cucerii trăsura cu cai albi, apelând pentru aceasta la sprijinul opiniei publice — vă mai citez câteva rânduri din același articol:

„Adevărul este că trebuie educat magistratul municipal, ale cărui intențiuni sunt în general excelente. Spre a ajunge la această posibilitate, trebuie să se creeze în jurul lui o opinie publică instruită, pricepută care să-i îngăduie, sau să-i impună progresul în interesul orașului modern.”

Cu insinuări tendențioase nu se formează această pricepută opinie publică — care să îngăduie sau să impună adiecției comunale progresul, mai de grabă o desorientează, plictisește și desintere-sează, în loc să strângă rândurile în jurul acelor care muncesc pentru binele și progresul comunei.

C. G. C.

Originea și dezvoltarea Municipiilor.

Aceasta chestiune prezentând interesul de-a ști cum au luat naștere din „cetățile libere” romane puternicele focare de civilizație și progres numite și în terminologia modernă: municipii „orașe înzestrate” azi cu o largă autonomie administrativă, am crezut să fac un modest serviciu cititorilor expunând pe scurt istoricul originii și dezvoltării municipiilor din prima lor fază până la cea mai înaintată treaptă a progresului ce au realizat în decurs de mai bine de două mii de ani dela ființa lor.

Municipiile — comune cu administrație proprie și independentă — au luat naștere cu cca 300 ani înainte de nașterea lui Cr., când aparatul administrativ al orașelor romane nu era atât de complicat ca și azi, dar cu toate acestea s'a simțit nevoia de-a se acorda centrelor mai populate din țară o independentă economică și culturală, garantată de dreptul de cetățenie numit de romani *jus civitatis* spre a le asigura existența și înflorirea.

Cetățile libere — municipiile — la început în număr de 30 — erau sub hegemonia Romei,

care își recruta armata și personalul trebuincios în administrația publică dintre locuitorii acestora, ceace îi era ușor Romei, dată fiind împrejurarea, că acestea aveau sarcina (munus; numirea de municipiu, derivă din combinarea vorbeii munus cu verbul capio, care înseamnă a încasa contribuții) de a da anumite contingente la formarea armatei și a plăti oareșcari impozite Romei în schimbul căror contribuții, se bucurau de deplină independență administrativă, ce echivala cu „autonomia” acordată mai târziu de Senatul roman, orașelor grecești, când consulul Flami-nius a proclamat libertatea Greciei.

Numirea de municipiu în realitate înseamnă oraș cu autonomie, care are dreptul de-a se guverna prin propriile sale legi și de-ași alege funcționarii de care are trebuință.

Ceace a determinat Roma, ca să acoarde acest drept de autonomie comunelor de sub hegemonia sa a fost de-o parte spiritul practic de-a prepara populația acestora la o romanizare bazată pe temelii solide, țintă ce au și ajuns-o prin atribuirea gradată de concesiuni și avantagii, cari au ridicat populația acelor comune la un nivel cultural economic mult superior populației provinciilor încă neorganizate de Roma, iar de alta parte era interesul de ași vedea asigurate contingentele trebuincioase la armată și sursele de venit, cari îi aduceau sumele indispensabile întreținerii armatei.

Comunele achitându-se regulat de acestea îndatoriri pas de pas cu dezvoltarea lor pe teren economic și social au reușit să se emancipeze de sub tutoratul Romei fixându-i o linie până unde i-se vor putea întinde în viitor atribuțiile de control asupra gestiunii lor administrative, enunțând principiul de-a admite controlul în gospodăria lor între limitele stabilite dar nici de cum amestecul în chestiunile de ordin interior esceptând amestecul în gestiunea financiară, ce Roma a știut să-și impună prin autoritatea ei de oraș conducător.

Precizându-se odată raportul dintre Roma și Comunele din confederație, acestea au putut să-și sacrifice forțele fizice și materiale — ce le mai rămânea după plata sarcinilor — în interesul dezvoltării și înfloririi lor, creiând instituțiuni similare celor din Roma, ca de ex. canaluri, fântâni publice, piețe publice pentru destacarea produselor agricole și a mărfurilor ce soseau pe piață. S'au introdus statute municipale, cari conțineau dispozițiuni de organizare și conducere a diverselor servicii comunale, regulamente de ordin edilitar, polițenesc, judecătoresc.

Punându-se primele baze ale unei organizațiuni raționale, nimic nu mai stătea în calea progresului.

Traitul fiind mult mai ușor decât la sate, populația municipiilor a început să crească, se cerea deci noi măsuri pentru alimentarea unui număr de oameni, care pe zi ce merge devenea tot mai mare. Nevoile populației înmulțindu-se,

satisfacerea acelor a complicat mecanismul administrației comunale. A fost lipsă de măsuri noi, bine chibzuite pentru ca populația să nu sufere din cauza foamei, a trebuit să se institue instanțe judecătorești, cari să se pronunțe în afacerile litigioase dintre cetățeni, iar în ce privește dezvoltarea, prin noi construcții și înfrumusețarea orașelor, s'a simțit nevoia editării regulamentelor edilitare, spre a da orașelor un exterior plăcut, străzi largi, aliniate și bine îngrijite.

Iar spre a se ajunge și la o uniformitate în administrația municipiilor — cari pe la 45 a. Cr. n erau nenumărat de multe în întreg imperiul Roman — în acelaș an s'a introdus legea Municipală al Împăratului Iuliu Caesar, care lege organiza municipiile în modul următor:

Cetățenii orașului alegeau un Consiliu municipal, compus din 100 membrii cu atribuții financiare, politice culturale și electiv.

Acest Consiliu alegea magistrații investiți cu agendele edilitare, polițiate, jurisdicționale precum și magistrații investiți cu aprovizionarea orașului.

Populația municipiului era împărțită în circumscripții teritoriale unde se exercita și dreptul de vot, de care cetățeanul roman era atât de conștient. — Vedem deci, cum sarcina administrației municipale era dată în grija unui Consiliu format din bărbați mai vârstnici, care avea toate mijloacele posibile de a controla și a supraveghea gospodăria comună.

În dezvoltarea liberă a municipiilor romane a urmat în perioada de după Împăratul Traian, o mică decadentă, când încep să sosească în orașele din diferite provincii comisari imperiali, însărcinați cu supravegherea gestiunii financiare a acelor orașe. Influența activității acestor comisari asupra vieții municipale însă din cauza depărtării prea mari dela centru (Roma și Constantinopol) de unde își primeau instrucțiunile n'a fost mare ceace se dovedește în special că în Dacia, unde încă sosiră atari Comisari la Apulum (Alba Iulia) Potaissa (Turda) Napoca (Cluj) pe atunci ridicată la rangul de colonie scutită de dări, întocmai ca și pământul italic, era o viață municipală în deplină înflorire ceace o dovedește și împrejurarea că la Porolissum (azi Moigrad, comună în jud. Sălaj) s'a construit un amfiteatru pentru distracția populației și că acestea centre municipale erau legate între ele printr-o rețea de drumuri atât de perfecționate încât au devenit cu timpul și sunt chiar azi principalele artere de comunicație ale Transilvaniei.

Deși intrucâtva viața economică a municipiilor a fost în mică măsură stânjenită, totuși ele și-au urmat firul dezvoltării și înfloririi lor până la punctul, când puterea politică română a ajuns la apogeu, după care a urmat decadența generală atât pe terenul economic cât și cel politic.

Aceiași evoluție au urmat în dezvoltarea lor și celelalte municipii din restul imperiului roman, cu deosebirea, că acolo unde romanizarea a prins rădăcini mai adânci într'un interval relativ scurt, viața municipală a devenit și mai înfloritoare, având tot sprijinul din partea factorilor conducători ai Imperiului și în special al Romei despre care ilustrul jurist al veacului precedent Ihering a spus „că de 3 ori Roma prin mijloace deosebite și-a impus cuvântul în lume: cu spada, cu crucea și cu legea“.

Odată așezat fundamentul vieții municipale era natural, ca aceasta să-și urmeze firul de dezvoltare pentru ca pe ruinele imperiului roman pe principiile de administrație romană să se ridice municipii, cari se cuprindă normele de bună gospodărie în scris și cari odată cristalizate să creieze dreptul numit „statutar“ care să servească drept călăuză acelor, cărora le este încredințată soarta cetățenilor dezvoltarea și înflorirea orașelor.

Din celea expuse putem, deduce că înflorirea vieții municipale moderne este a se datoră aportului, cu care spiritul inteligent, practic și organizator al Romanilor a știut să contribuie la mersul civilizației mondiale atât pe teren juridic cât și social-politic.

A. T.

Monografia orașelor României. *)

III. Alba-Iulia. (Teritoriul 3370 ha, populația cca 120.0).

1. *Situația geografică.* Alba-Iulia este situată pe malul drept al Mureșului, în județul Alba de jos, la o înălțime de 222 m. peste suprafața mării; Cetatea e spre vest dela oraș, pe un platou, mai înalt cu vreo 25 metri decât valea Mureșului, oferind o perspectivă frumoasă

*) Izvoarele întrebuințate la compunerea prezentei monografii:

1) Broșura „Alba-Iulia 15 Octomvrie 1922“.

2) Magyar városok monografiái.

3) Alba-Iulia, studiu istoric de dl. Rubin Patîșan

ELEONORA SZILÁGYI Soc. An.

are cele mai bune specialități de licheruri, vinuri și șampanii.

SZILÁGYI ELEONORA R.-T.

likör-, bor- és pezsgő-különlegességei a legjobbak.

spre îndepărtatele văi ale Sebeșului, Târnavelor, Ampoiului și a celorlalte ape râulețe mai mici care se varsă în Mureș.

Orașul avea în trecut și o situație foarte însemnată din punct de vedere strategic. Situației acesteia favorabile se datorește atât istoricul, precum și dezvoltarea comercială și economică a orașului. Cu atâtea văi comunicația e foarte ușoară; dinspre nord fiind apărat orașul și împrejurimea prin munți înalți, de vânturi reci, acestea nu pot strica clima blândă; așa populația cu ușurință a putut să producă aproape toate produsele agricole, dar mai ales strugurii cei mai buni din jurul acestora.

2. *Istoricul.* În locul orașului de acum a fost zidit de Daci orașul Tharmis, cam pe la jumătatea secolului I. d. Hristos. Romanii văzând dezvoltarea crescândă a Dacilor, au început să le poarte frica și i-au atacat în repetite rânduri, însă numai împăratului Traian i-a succedat să i înfrângă total la 106 d. Hr., prefăcând Dacia în provincie romană, orașul Dacilor în Apulum, capitala militară a Daciei Romane, pe lângă capitala politică, care era Sarmisegetuza. Recunoscându-i importanța strategică, Romanii o dezvoltă și întăresc din ce în ce mai mult; devine garnizoana alor două legiuni: „III. gemina” și „I. adiutrix”.

Orașul e distrus către sfârșitul sec. II. de Marcomeni. După o reclădire și o nouă înflorire, rămâne pradă barbarilor, după ce împăratul Aurelian a retras trupele sale din Dacia în Moesia, rămânând numai poporul de rând în vechea Dacie. Barbarii Germani ocupă și nimicesc orașul cu cetate cu tot. După aceștia au trecut pustiind Hunii și apoi au venit Slavii, — popor mai blând și mai civilizat, — cari s’au contopit cu locuitorii băștinași, cărora le-au împrumutat multe obiceiuri și cuvinte, ba au schimbat și numele vechei cetăți în „Bălgrad”.

După ce elementul daco-roman s’a contopit cu cel slav și s’a format din contopirea acestor două elemente poporul românesc, îl atacă Avarii, după aceștia Pecenegii Cumanii și Tătarii, cari au stat timp mai îndelungat cu aceste

regiuni. Seria atacurilor barbare se sfârșește prin năvălirea ungurilor pe la sfârșitul sec. IX. După venirea Ungurilor Bălgradul ajunge în mâna lor și i se schimbă numele în Alba-Iulia, după principele Gyula, după cum susțin Ungurii.

Ungurii încep să colonizeze Sașii în Ardeal spre a contrabalansa pe Români. Aceștia încep să zidească cetăți, mai ales în țara Bârsei, și ei devastează cetatea, după ce Tătarii au pustiit orașul cu ocaziunea invadării lor întâmplătoare pe la mijlocul secolului XIII. După două secole e devastată din nou cetatea de către Tătarii, împreună cu biserică zidită în stil roman după devastarea anterioară.

Ioan Huniade restaurează biserica, care stă și azi și servește de catedrală catolică, în care se găsesc sarcopagiile câtorva conducători Unguri.

Matei Corvinul dispune demolarea zidurilor cetății, că peste un jumătate de secol să apară din nou întărită, pe vechile temelii și să fie la sfârșitul veacului XVI. martoră gloriei lui Mihai Viteazul, care pentru scurt timp a realizat unirea visul național al tuturor Românilor. Pe timpul acela cetatea era capitala voievozilor Ardealului și în palatul lor s’a instalat Mihai, azi e reședința episcopului catolic. Cetatea era zidită pe bazele vechiului castru Roman; avea forma patrată, cu șanțuri jur-împrejur, spre răsărit poarta Sf. Gheorghe, iar spre apus poarta Sf. Mihai.

Orașul începe să decadă, după ce armatele lui Leopold îl ocupă; principele de atunci este nevoit să-și transpună sediul la Făgăraș și după ce Ardealul i-și pierde independența, încetează de-a mai fi capitală.

Cetatea i și tot mai păstrează însemnătatea militară fiind rezidită de împăratul Carol VI. al Austriei, după ce a fost devastată de Tătari și Turci la mijlocul sec. XVII. Orașul se mută de pe platoul dinspre apus, în valea între mlaștini, căci așa pretindea tactica militară de atunci. Mitropolia Ortodoxă, înființată de Mihai Viteazul la data aceasta și a schimbat reședința. În prima jumătate a sec. XVIII. s’a zidit cetatea nouă, după cum o proiectase prințul Eugen de Savoya și a primit noua denumire de Alba-Carolina.

Soc. An. de Mine de Granit din Poieni—Cluj

Capital Social Lei 5.000.000.

CELE MAI MODERNE CARIERE:

De Granit: Poieni și Idioara
De Bazalt: Racoșul de Jos.

FURNIZEAZĂ: Pavele diferite pentru Pavaj de Străzi și Piatră sfărmată pentru drumuri și C. F.
Capacitate de Producție Anuală: 20.000 wag.

Spre sfârșitul sec. XVII. Statul rom. cat. a început să funcționeze, însă reședința a fost ocupată între timp de o comisiune financiară, trimisă din Viena pentru aranjarea situației financiare a principatului. Dieta ardeleană s'a refugiat dinaintea trupelor lui Rákóczi la Sibiu, și nu s'a mai reîntors la Alba Iulia, unde episcopul rom. cat. a fost restabilit, după ce s'a încheiat pacea dela Satmar. De atunci încoace n'a avut rol mai important, fiind numai reședința episcopescă rom. cat. până azi Episcopia are teologia dela mijlocul secolului XVIII., o bibliotecă diecezană renumită, cu cca. 36 mii volume. Are și un observator astronomic, care dela mijlocul sec. XVIII. a funcționat până în 1848 sub conducerea unui canonic-astronom.

Orașul a avut până în 1871 moneșrie și topitorie de aur și argint, aici se preluera aproape tot aurul și argintul scos din minele Ardealului. A avut debit de sare și tutun, unde se aduna produsul tuturor minelor și fabricelor, de unde apoi se transporta pe Mureș mai departe. Ca oraș cu drept de municipiu a exercitat toate drepturile pe cari le aveau nobilii, trimitea deputat în parlament. Comerțul îl făcea ovreimea și armenii stabiliți aici pe timpul lui Apaffy. După ce în 1867 s'a construit linia ferată, comerțul s'a intensificat și orașul a început să se desvolte, deși în timpurile din urmă a fost mutat sediul județului la Aiud.

Cetatea de azi are forma unei stea cu opt unghiuri, încunjurată de două rânduri de șanțuri, construită din cărămizi. Are două porți, una spre răsărit boltită, numită poarta lui Carol, și deasupra cu statua ecvestră a lui Carol VI. Sub statuă poarta are o cameră, în care a fost arestat Horea, conducătorul revoluției țărănimei, dela anul 1874, iar spre apus se află poarta lui Sf. Mihai, numită în timpul din urmă Poarta nouă deasupra căreia a fost închis Crișan, al doilea căpitan revoluționar, care după înăbușirea revoluției s'a sinucis, până când ceilalți doi tovarași ai săi Horea și Cloșca au fost franți în roată.

În subsolul cetății se ascunde moara de răsboiu; din timpurile vechii, — care servea pentru măcinatul făinei în timp de asediu.

Parcul cetății înființat încă în prima jumătate a sec. XVIII. are două monumente comemorative, unul din amintirea luptei din 1848, iar celalalt e semn de recunoștință pentru Români căzuți la Custozza.

Este de mare însemnătate istorică pentru noi Români Casina Ofițerilor din cetate, căci aici s'a declarat la 1 Decembrie 1918 unirea Ardealului, Banatului și a Părților Ungurene cu vechiul Regat, fiind de față peste o sută mii Români din toate părțile Ardealului, pătrunși de însuflețire nemaipomenită.

În timpul mai recent a fost dărâmat Palatul Comandamentului Cetății, pentru a fi ridicată în locul lui Catedrala de Încoronare, lângă locul unde a zidit Mihai Viteazul biserica metropolitană, după intrarea sa glorioasă în Alba Iulia, și care biserică a fost dărâmată pe timpul lui Carol VI. când acesta a dispus renovarea cetății.

Alba-Iulia în prezent, oferă aspectul unui orașel care a apucat pe drumul dezvoltării. La mijlocul orașului, lângă o piață destul de mare, are o promenadă frumoasă, în jurul căreia sunt șiruite printre edificiile vechi și unele noi, hotel, case particulare și mai spre gară tribunalul. Orașul are două mori noi, uzine electrice, spital, patru biserici românești, una luterană, orfelinat, un muzeu de anticități, întemeiat de societate arheologică, a județului Alba de jos, etc. Străzile sunt destul de regulate, cu trotuar, și pardoseală întregită din prilejul încoronării; păcat că nu are orașul apaduct, care ar pune la dispoziție apă bună de beut. În oraș se găsesc și câteva școli medii și institute financiare.

Cea mai memorabilă clădire a orașului este fără îndoială catedrala de încoronare, înconjurată de un mare edificiu, care are menirea să servească de locuință pentru familia Regală,

Cele mai bune
Cele mai frumoase
Cele mai ieftine

la
Librăria

LEPAGE

könyv-
kereske-
desében

Legjobb
Legszebb
Legolcsóbb

Cărți, hârtie, articole de scris

CLUJ, Piața Unirii

Könyv, papír, írószér kapható

și de muzeu pentru relicvile epocii lui Mihai Viteazul. Această catedrală avu menirea, să fie și ea simbolul unirii tuturor Românilor. Căci ea este locul unde s'a desăvârșit din 1 Decembrie 1918, prin încoronarea Regelui Ferdinand I, în cetatea lui Mihai — de primul Rege al tuturor Românilor.

În privința planurilor ce ar fi de întreprins pentru viitor, actualul primar al orașului ne comunică următoarele :

„Este bine știut că poate din toate orașele din „Ardeal“ Alba-Iulia este cel mai sărac. Fără ajutorul statului în viitorul apropiat nu e speranță să se poată executa nici o lucrare. Natural că dacă am dispune de parale ar trebui executate unele lucrări.

Canalizarea orașului, apeductul, aceste lu-

crări ar fi de mare importanță și primele cari trebuie să se facă. S'a discutat în consiliul orașului că dezvoltarea orașului în viitor să se facă iarăși pe teritoriul vechiului oraș în dealul cetății.

S'a și cerut dela comisia județeană că cu ocazia esproprierilor de aici să se dea teritoriu în acea parte a orașului. Pe acest teritoriu ar trebui să se edifice noul liceu „Mihai Viteazul“, prefectura, spitalul orașenesc, primăria, și alte clădiri publice cari lipsesc.

Dacă statul ar veni în ajutor întru clădirea acestor edificii natural că noul oraș în direcția aceasta ar lua o dezvoltare frumoasă.

Cu puțină bună voință și ajutor din partea guvernărilor țării se vor consolida orașul va putea lua dezvoltare în partea cea mai frumoasă a orașului pe platoul de după cetate în locul vechiului oraș.”

G. C.

PARTEA OFICIALĂ

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Consiliul Orașului Cluj.

No, 285/1922 cons.

REGULAMENT

despre darea de câni și ținerea cânilor pe teritoriul orașului Cluj.

I. Satorirea repartizarea și incasarea dărei de câni.

Art. 1.

După câinii ținuți pe teritoriul orașului municipal Cluj, să plătește dare. Obligațiunea de a plăti contribuție se începe cu ziua înțărării obicinuite a cânelui, în alte cazuri cu ziua aducerii lui pe teritoriul orașului.

Art. 2.

Câinii ținuți pentru scopurile armatei, jandarmăriei sau poliției, cari în trecut erau scutiți de contribuțiuni, numai atunci vor beneficia de acest favor, dacă din partea comandamentului unității respective, sau din partea șefului de poliție se va certifica oficios, cumcă sunt necesari pentru serviciu și că sunt dresați sau stau sub dresaj.

Art. 3.

Suma anuală a dărilor de câni:

După fiecare din câinii de utilitate lei 18, după fiecare câne de lux lei 360, se consideră

câne de lux fiecare câne ținut în interiorul unei demarcațiuni statorită conform hartei alăturate precum și în afară de aceeași linie câni mulți de unul, cari se folosesc în același loc și spre același scop. După câinii de vânat se plătește: pentru ogar 200 lei, pentru copoi 100 lei.

Art. 4.

Darea o plătește posesorul cânelui, indiferent dacă este proprietar sau nu, când sub aceasta dare și vulpea ori lupul dresat.

Art. 5.

Anul de contribuție începe cu Ianuarie și se termină cu 31 Decembrie.

După cânele câștigat sau intercat în prima jumătate a anului se plătește darea pe anul întreg, după cel câștigat sau ales în a doua jumătate se va plăti jumătate din contribuția anuală.

Cânele după care s'a plătit deja dare în o comună oareșcare din țară, poate fi ținut de acelaș posesor fără a plăti o nouă contribuție și în orașul Cluj, va trebui se prezinte însă chitanța despre plata făcută în comuna respectivă.

După un câne, care a fost impus la dare în străinătate contribuția se va plăti din nou.

Dacă cânele s'a pierdut a crăpat sau a extirpat, aceste împrejurări nu scutesc pe nimeni de plădirea contribuției scadente nu în-

dreptățesc pe nimeni la reclamarea contribuției plătite, și nici la aceea ca în contul dărei plătită să-și țină un alt câne

Darea plătită nu se restituie. Străinii, cari sunt în trecere prin oraș se scutesc de plăti-rea contribuției după câni, sunt însă obligați a-și prevedea câinii, pe timpul întreținerii în oraș, cu marca de dare ce se primește plătiind taxa de 20 lei la perceptoratul orășnesc.

Toate mărcile sunt valabile o singură dată, pentru o durată de cel mult patru săptămâni.

Proprietarii de hotele restauratorii cârciu-marii, sunt obligați a aduce la cunoștință oas-peților aceste dispozițiuni.

Art. 6.

Pentru repartizarea contribuției după câni fiecare posesor de câne este obligat a anunța perceptoratul orășnesc în fiecare an, în inter-valul dela 1—31 Ianuarie, prin foile de decla-rație ce servesc spre acest scop, specia etatea, culoarea, semnele distinctive și menirea cânilor ce posedă și cari sunt supuși contribuției în senzul dispozițiunilor din prezentul regulament.

Perceptoratul orășnesc va aduce cu 8 zile înainte la cunoștința celor interesați, prin publi-cațiune în Gazeta oficială a orașului, timpul fixat pentru înaintarea declarațiilor.

Blanchetele pentru declarații perceptoratul orășnesc le va pune gratuit la dispoziția celor interesați. Declarația se poate face și verbal.

Art. 7.

Celace își câștigă câne după timpul fixat pentru înaintarea declarațiilor (31 Ianuarie) sau al cărui câne se va înțărca după trecerea ace-sui termen, precum și posesorul care s'a așezat în oraș în acest timp, este obligat se facă declarația din art. 6 într'un restimp de cel mult 15 zile dela obvenirea aceluia caz.

Art. 8.

Obligațiunea declarațiunei se estinde și asupra posesorilor de câni, cari sunt scutiți de impozit în senzul art. 2, excepție face Univer-sitatea, care nu este obligată la declarație asupra cânilor ținuți în loc închis, pentru experimente.

Art. 9.

Dacă cineva își ține un câne neanunțat, declarații false în senzul § 126 din art. 6 al legii din 1888 prefectul poliției este obligat a se prezenta la fața locului pentru stabilirea faptului.

Art. 10.

După expirarea termenului anual, fixat pen-tru înaintarea declarațiilor, perceptoratul oră-șnesc va pregăti în baza declarațiilor înaintate un registru de repartizare.

În registrul de repartizare se vor trece și câinii după a căror întreținere nu se plătește

contribuție care fapt se va evidenția în rubrica destinată pentru observațiuni.

Perceptoratul este obligat să înainteze re-gistrul de repartizare până, cel mai târziu 16 Febr. Consiliului orășnesc.

Consiliul prevede registrele, după ce ele a fost controlate de exactorat, cu clauza de verificare, își reține un exemplar, un exemplar îi transpune perceptoratului orășnesc, iar un exemplar îl transpune prefecturei poliției. pentru cele cuprinse în art. 13.

Art. 11.

Datele referitoare la câinii anunțați după expirarea termenului destinat pentru înaintarea declarațiilor, se vor trece în registrul de repar-tizare.

Sub Nrul curent ce urmează și întru-cât nu sunt scutiți de contribuție, se va repartiza și darea corespunzătoare, cei scutiți de contri-buție vor fi deasemenea trecuți în registru, indicându-se în rubrica observațiilor titlul de drept

În baza căruia posesorul se bucură de acest favor. Aceasta parte întregitoare a regis-trului se va înainta în termen de 3 zile consi-liului orășnesc pentru executarea dispozițiilor cuprinse în art. precedent.

Art. 12.

Perceptoratul va aduce fără întârziere la cunoștință prefecturei poliției datele cuprinse în declarațiile ulterioare, care va pregăti în baza lor despre câinii depe teritoriul orașului un registru de poliție sanitară veterinară.

Art. 13.

Perceptoratul va aduce la cunoștința pu-blică aprobarea repartizării

Despre aprobarea repartizărilor în decur-sul anului va încunoștința părțile interesate din caz în caz.

Art. 14.

Cei interesați pot vedea registrele de re-partizare aprobate, în decurs de 15 zile dela data publicării fixată în art. precedent, respec-tive în decurs de 15 zile dela data încunoștin-țării, în care interval pot declara apel.

Asupra recursurilor înaintate decide Co-misia Administrativă, în potrive hotărârei careia să poate declara apel în senzul § 34 din art. lege XXVI din 1896 la contenciosul admi-nistrativ.

Darea repartizată trebuie plătită în între-gime cel mai târziu 30 zile dela data încunoș-tințării.

Dările cari nu au fost achitate după expi-rarea acestui termen se vor încasa pe cale ad-ministrativă.

La caz de neîncasare se va prinde și dacă darea nu se plătește nici în termen de 3 zile dela prinderea cânelui se va extirpa.

Art. 15

Despre plățirea dării se va da chitanță, deodată cu chitanța se va da partidei la prima plătire câte un exemplar din regulamentul prezent în costul de 1 leu și gratuit descrierea populară a turbărei.

II. Dispoziții referitoare la ținerea cânilor.

Art. 16.

Fiecare posesor este dator să-și provadă cânele, în urma căruia este obligat la declarație, cu marca valabilă în anul respectiv.

Consiliul orășenesc la raportul perceptorului va lua dispozițiile necesare pentru pregătirea mărcilor, cari vor fi provăzute cu numele orașului și numărul curent din registru și a căror formă și culoare se va schimba din an în an. Consiliul va transpune perceptoratului aceste mărci, deodată cu registrul de repartizare (art. 11—12).

Art. 17.

Mărcile le extradă perceptoratul orășenesc și anume pentru câinii după cari se plătește dare la plata contribuției, la cererea posesorului, și contra unei taxe de 2 lei.

Art. 18.

Posesorii, a căror câne și-a pierdut marca, sunt obligați să câștige un duplicat. Duplicatul se obține dela perceptoratul orășenesc, prezentând chitanța, despre achitarea contribuției după câne și solvind o taxă de 2 lei.

Art. 19

Fiecare posesor de câne este obligat a-și nutri, adăpa, îngriji cânele, în măsură suficientă urmărindu-i cu atențiune starea sanitară.

Art. 20.

Îndată-ce la un câne se prezintă semne de boală, precum și dacă se ascunde, fuge dela casă, mai departe dacă a fost mușcat de un animal turbat, sau suspect de turbare, posesorul este obligat să anunțe imediat prefectului de poliție, aceste împrejurări, fiind totodată dator a închide cânele respectiv, până la dispoziția autorității, într'un loc bine izolat.

Măsurile cari trebuiesc luate de autorități în caz de turburare sau contagiune ce morb sunt stipulate în § 65, 72 din art. de lege VII 1888,

în § 182—192 din ordonațiunea ministerială No. 40,000/88 precum și în ordonațiunea ministerului de agricultură No. 52963/1908.

Art. 21.

Fiecare câne poate fi adus pe stradă și în locuri publice numai cu botniță, care îl împiedcă să muște: în timpul închiderii cânilor în caz de turbare fiecare câne trebuie provăzut cu botniță și condus de funie.

Art. 22.

Câinii mușcătorii, câinii de casă și în general câinii periculoși pentru siguranța personală, trebuiesc ținuti închiși ori legați și anume în intervalul dela 1 Octomvrie până la 1 Aprilie dela orele 5 dimineața până la orele 20 (seara), iar dela 1 Aprilie până la 1 Octomvrie dela orele 5 (dimineața) până la orele 22 (seara), noaptea pot fi lăsați liberi numai în loc îngădit.

Art. 23.

Păstorii sunt obligați a lega de grumazul cânilor un jug în lungime de 30 cm. care să atârne la o distanță de 3 cm. din jos de genun h. (§ 16 din art. XX. al legii din 1883).

Art. 24.

Este interzisă ducerea cânilor în restaurante, cafenele, localuri publice, în tramvai.

În promenade, parcuri, să pot duce numai câinii provăzuți cu botnițe și conduși de funie.

La îndeplinirea acestei opreliști sunt obligați nu numai posesorii cânilor, ci chiar proprietarii, arendașii localului respectiv, precum și angajații vechicolului aranjat pentru transportul mai multor persoane.

Art. 25.

Este interzisă chinuirea, asmuțarea cânilor.

Art. 26.

Pentru transporturi se pot folosi numai câinii sănătoși și tari. Câni prinși în ham încă trebuiesc provăzuți cu botniță.

Art. 27.

Posesorul respective îngrijitorul este responsabil pentru paguba și pericolul cauzat de câne, dacă însă cânele a cauzat pagubă ori pericol

FREDERIC CZELL SI FII

GRUPA Dr. WILHELM CZELL

fabrică de bere, liqueruri, ruhm, prăvălie en gros de spirt și vin

CLUJ, Strada Mănăsturului Nr. 4—6.

Specialitate de bere: „**MERCULES**“
nutritoare și berea albă „**MONOSTOR**“
sunt cele mai plăcute băuturi răcoritoare.

CZELL FRIGYES ÉS FIAI

Dr. CZELL VILMOS CSOPORT

sörfözde, likör- és rumgyár, szesz- és bornagykereskedés

CLUJ, Strada Mănăsturului Nr. 4—6.

Sörkülönlegességei: a „**MERCULES**“
duplamalata **tápsör** és a világos
„**MONOSTOR**“ sör a legkedveltebbek.

prin asmuțare, responsabilitatea cade asupra asmuțătorului.

Art. 28.

Câte doi exmiși ai prefecturei poliției sunt obligați să controleze în baza registrului de repartizare, cu cel puțin în fiecare jumătate de an odată umblând din casă în casă, îndeplinirea dispozițiilor cuprinse în prezentul regulament.

Art. 29.

Hingheriul este obligat să circuleze, cel puțin în fiecare lună odată, pe străzile, piețele orașului, precum și în teritoriul ce-l înconjură, prinzând toți câinii, cari nu sunt provăzuți cu marca, respective botniță, conform art. 23, mai departe pe cei provăzuți cu marca falsă și în sfârșit câinii mușcători ori periculoși pentru siguranța personală, cari nu sunt legați, ori ținuți în loc închis.

Prinderea să se îndeplinească cât se poate fără chinuirea cânelui.

După fiecare patrulare agentul poliției este obligat să anunțe N-rul câinilor prinși, eventual și numele proprietarului precum și numărul de pe marcă.

Art. 30.

Câinii lipsiți de botniță ori marcă, prinși cu ocaziunea patrulării, se vor îngriji 3 zile, în care timp proprietarul îi poate rescumpăra, aducând dovezi acceptabile, că nu el este responsabil pentru lipsa marcii respective a botniței, dar numai în cazul, când cânele este sănătos, adică nu este atins respective contagiat de turbare.

Câinii nerescumpărații, precum și acei după cari nu s'a plătit darea, vor fi extirpați în prezența unui agent polițienesc. Pentru fiecare câne rescumpărat i se va plăti de către proprietar hingherului 4 lei de fiecare zi de întreținere.

Art. 31.

Hingherul, vigiliile de câmp, pădurarii, polițiști sunt obligați să extirpeze câinii cari vagabondează în regiunile din jurul orașului, fără a fi provăzuți cu marca, botniță ori jug.

Dacă cânele vagabond este provăzut cu botniță, marca ori jug, va fi prins și mutat în senzul art. 31, 32:

Față de câinii de vânătoare trecuți pe un teritriu străin, se aplică dispozițiunile cuprinse în § 17 din art. de lege XX. 1883, adică a legii pentru protecția vânatului.

Pentru fiecare câne extirpat agentul respectiv va primi un premiu de 10 lei, care sumă va fi lichidată de consiliul orașenesc, în baza raportului poliției, la finea fiecărei jumătăți de an în sarcina fondului contribuției după câni, iar cadavrul cânelui extirpat devine proprietatea hingherului.

Proprietarul cânelui extirpat poate pretinde despăgubirea, dovedind că nu a subsistat nici una din condițiile, cari îndreptătesc nimicirea și cari se cuprind în primul alineat al art. 33.

Art. 32.

Poliția poate interzice, în caz de reclamație sub urmările pedepsei ținerea acelor câni, cari prin latrat zgomotos, conturbă liniștea vecinilor, dacă să prezintă necesitate se poate ordona și extirparea cânelui.

III. Manuarea fondului de contribuție, după câni și întrebuințarea venitelor lui.

Art. 33.

Sumele intrate sub titlul contribuției după câni se vor întrebuința spre scopuri sanitare, veterinare zootehnice și spre scopuri de salubritate publică. Fondul dărei de câni se va administra separat într'un jurnal ori rubrică proprie.

Art. 34.

În acel jurnal se va conta averea fondului cu interesele și toate venitele, cari încurg în fondul respectiv, tot acolo se vor trece și cheltuielile făcute în sarcina fondului.

Art. 35.

Cheltuielile de administrare se fac în sarcina fondului. La lichidari se va evidenția în mod expres, măsura în care fondul se însărcinează prin lichidarea respectivă.

Art. 36.

Exactoratul va administra fondul ca fond independent.

Toate registrele acestui fond vor fi supracontrolate de exactorat.

Art. 37.

Asupra socotelilor finale precum și asupra venitelor fondului din anul trecut decide comisiunea administrativă a orașului, care deciziune trebuie înaintată Ministerului Agriculturii.

IV. Dispozițiunile penale.

Art. 38.

Comite transgresiune, care se pedepsește cu pedeapsa de 500—2000 lei, — dacă cumva nu cade în prevederile § 86, 103 și 122 din art. de lege XI. din 1879, respective § 149 din art. VII. 1888 sau § 32 din art. XX. 1883, cari se pedepesc în baza legilor respective.

1. Proprietarul de hotel, restaurant sau ospătarie, care călcând dispozițiunile cuprinse în art. 5, omite să aducă la cunoștința oaspeților străini, că pe timpul întreținerii în oraș trebuie să și provadă cânele cu marca, ce sa poate primi la percepătorat.

2. Posesorul de câne, care nu îndeplinește dispozițiunile cuprinse în art. 6, 7, 8, referitor la înaintarea declarațiilor,

3. Cine contrar dispozițiilor cuprinsă în art. 21 nu-și îngrijește cânele în mod suficient respective nu-i controlează starea sanitară.

4. Cine contrar dispozițiilor cuprinse în art. 22 omite să se anunțe faptul că i-sa inbolnăvit cânele, că se ascunde sau a fugit de acasă, respective a fost mușcat de un animal suspect de turbare și nu l'a închis într'un loc bine izolat.

5. Cine contrar dispozițiilor din art. 23, 24, nu-și prevede cânele cu botniță, respective nu'l aduce de funie, nu'l ține legat ori închis.

6. Cine contrar dispozițiilor cuprinse în art. 28, nu-și prevede cânele de oi cu jug.

7. Cine contrar dispozițiilor cuprinse în art. 24, îl introduce cânele în restaurant, cafenea sau alt local public, tramvai ori alte vehicule, cari servesc pentru transportul mai multor persoane, ceiace i-și duc cânele în promenadă parcuri fără ca să fie provăzut cu botniță și legat cu funie, mai departe proprietarul, arendașul, care permite intrarea cânilor în local public, precum și angajații vehicolului.

8. Cine contrar dispozițiilor cuprinse în art. 25, chinue sau asmuțește vre-un câne.

9. Cine contrar dispozițiilor din art. 26, întrebuințează pentru a căra poveri cu câni nu destul de tari și sănătoși, sau nu prevede cânele prins în ham cu botniță.

10. Cine deneagă îndeplinirea dispozițiilor cuprinse în art. 32.

V. Dispozițiuni finale.

Art. 39.

Toate tipăriturile și mărcile necesare pentru îndeplinirea dispozițiilor cuprinse în prezentul regulament la procura consiliului orașenesc în sarcina fondului dărei de câni și le transpune perceptoratului orașenesc la raportul perceptoratului, făcut despre exhaustiarea stocului, înainte 30 zile.

Art. 40.

Acest regulament între în vigoare după aprobare:

Cluj, la 7 Februarie 1922.

Prefect
Meteș.

Consiliul Orașului Cluj.

Nr. 285/1922. cons.

Obiect: Aprobarea Regulamentului despre darea de câni și ținerea cânilor pe teritoriul orașului Cluj.

Consiliul orașenesc în ședința sa ținută în Ianuarie 1922, luând sub discuție Regulamentul despre darea de câni

și ținerea cânilor pe teritoriul orașului Cluj aduce următoarea:

Hotărâre:

Consiliul Orașenesc după cetirea în întregime primește Regulamentul proiectat că propunerea Consiliului spre a fi înaintat Dlui Prefect ca for în drept conform Decretului II.

Prezenți Dr. Iulian Pop primar, Dr. A. Tiplea, Dr. V. Bolfa, Dr. E. Dandea, V. Crainic consilieri. Dr. Hossu prinnotar.

Cluj, din ședința cons. oraș. ținută la 24 Ianuarie 1922.

Primar
Dr. Pop

S'a aprobat de către Ministerul de Interne sub No. 285—922.

Primăria orașului Cluj, Dir. Apeductului.

Nr. 587—1923.

Publicațiune.

În baza hotărârei Consiliului Orașenesc Nr. 21780—1922 cons. din 27 Ianuarie 1923. Direcțiunea Apeductului publică

CONCURS

pentru furnisarea de apometri și anume:

66 bucăți de	13 mm. diametru,
1160 « «	20 « «
231 « «	25 « «
4 « «	32 « «
17 « «	40 « «
7 « «	50 « «
8 « «	80 « «
3 « «	100 « «

Total: 1496 bucăți, construcție uscată.

Ofertele se vor înainta până la 16 Martie 1913, oara 12 a. m. la Direcțiunea Apeductului, Cluj, Str. A. Vlahuță Nr. 1, în plic închis și sigilat. Plicurile ofertei vor purta titlul de: „Ofertă pentru apometri“.

Ofertele vor fi deschise în ziua de 16 Martie a. c. în localul Direcțiunei Apeductului. La deschidere pot lua parte ofertanții sau delegații lor. Oferte sosite după acest termen, sau cari nu corespund

condițiunilor de licitație, nu vor fi luate în considerare.

Condițiunile se pot vedea în orice zi de lucru dela oarele 9—12 în birourile Direcțiunei Apeductului. Doritorii de-a lua parte la licitație vor dovedi deodată cu înaintarea ofertei, că au mai furnizat asemenea apometri unui oraș din România și vor depune înainte de licitațiune 2 % din suma finală a ofertei, în numerar sau hârtii de valoare garantate de stat, sau carnete de depunere a vreunei băncii din țară, la casa centrală a Orașului, alăturând chitanță despre aceasta, la ofertă.

Deasemenea vor înainta toți ofertanții până la 8 Martie a. c. Direcțiunei Apeductului, câte un exemplar de apometru, calibru 20 mm. gratuit, spre a face verificările necesare. Celor, al căror ofertă nu s'a admis, li se va retrimite apometrul.

Cluj, la 8 Februarie 1923.

Direcțiunea Apeductului.

Consiliul Orașului Cluj.

Nr.: 13708—1922 cons.

Publicațiune.

Consiliul orașului Cluj deschide concurs public nou pentru darea în chirie a măcelăriei oficiale de pe lângă Abatorul public pe timp de 3 (trei) ani.

Toți acei cari doresc a închiria localul de mai sus cu ofertele închise le vor înainta Consiliului orașenesc în scris cel mai târziu *până la 1 Martie 1923* la Registratura orașului.

Reflectanții sunt obligați ca la înaintarea ofertelor să depună la Cassa alo-dială a orașului un vadiu de 5000 adeca cinci mii Lei ca garanță alăturând dovada despre depunerea sumei acesteia la oferte respective.

Condițiunile de licitație se pot vedea la direcția abatorului public.

Cluj, din ședința cons. oraș. ținută la 6 Februarie 1923.

Primar:
Dr. I. Pop

Consiliul Orașului Cluj.

Nr.: 13185—1922 cons.

Publicațiune de concurs.

Consiliul orașului Cluj deschide concurs public nou pentru darea în chirie pe timp de 5 ani a crâșmei din târgul de vite

Toți acci ce doresc a închiria localul de mai sus vor înainta ofertele lor în scris și adresate Consiliului orașenesc cel mai târziu *până la 1 Martie 1923* la Registratura orașului.

Reflectanții sunt obligați ca la înaintarea ofertelor lor să depună la Cassa alo-dială a orașului un vadiu de 5000 adeca cinci mii Lei ca garanță alăturând dovada despre depunerea sumei acesteia la oferta respectivă.

Condițiunile de licitație se pot vedea la oficiul Administrației economice str. Cogălniceanu Nr. 4.

Cluj, la 6 Februarie 1923.

Primar:
Dr. I. Pop

Dela Autor. Industrială de I. instanță a orașului cu municipiu Cluj.

Nr. 371—923.

Aut. Ind.

Incunoștințare.

Dr. Wilhelm Stern locuitor în Cluj, Str. Săcuiască cu dtul de 10 Februar 1923, a înaintat cerere pentru concesiune de stabiliment industrial; fabrică de produse chimico-farmaceutice se va instala pe intravilanul din strada Săcuiască Nr. 6.

Conform dispozițiilor cuprinse în § 27 a art. de lege XVII. din 1884. și Ordonanța Nr. 5224—1920. Ministrului român al industriei și comerțului, se fac atenți, cei pe cari îi privește că, planurile referitoare sunt expuse spre vedere generală în broul Autorității Industriale de I. instanță (Primărie, Camera Nr. 66) în orele oficioase până la 19 Febr. 1923 și că, eventualele excepțiuni contra concesionării acestei întreprinderi se pot face verbal ori în scris la subsemnatul oficiu până la ziua pertractării, care se fixează pe ziua de 20 Febr. 1923 orele 4 p. m. iar la pertractare înaintea Comisiunei esmise la fața locului.

Cluj, 10 Februar 1923.

Varga
șeful aut. ind.

Judecătoria ocolului Șighișoara secția cf.

Nr. 22/1922. cf.

Extract din publicațiune de licitațiune.

În cererea de executare făcută de următor Egysült Ipar és jelzálogbank r.-t. din Șighișoara, contra următorilor Carol Andrei și minor Margareta, Otto, Robert și Gertrud Andrei din Șighișoara.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională din nou, în baza supraofertei în ce privește imobilele situate în comuna Șighișoara circumscripția judecătoriei ocolului Șighișoara, cuprinse în cf. a comunei Șighișoara Nrul 1718 protocolului.

Nr. topgf. 92 grădina cu preț de strigare 30500

" " 93 casa " " " " lei
pentru incasarea creanței de 723 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 11 Maiu 1923, ora 10 în localul oficial al Jud. de ocol.

Imobilul nu va fi licitat pe un preț mai mic de cât două treimi din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 5% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceiași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Data în Șighișoara la 24 Sept. 1922.

Dumitrescu m. p.
judecător

AVIZ.

Subsemnatul mi-am pierdut biletul de viță de pe un cal negru, îl declar anulat.

Cluj, 14 Febr. 1923

ALEXANDRU OLTEAN
Str. Lungă.

Stiri dela oraș.

DI prim notar-substitut de primar Dr. Vasile Hosu a demisionat din post cu ziua de 5 Februarie a. c.

Demisia a fost primită.

DI. Dr. Dionisiu Pop primjurisconsult al orașului a fost delegat din partea Consiliului orașenesc pentru a merge la București unde să exopereze scutirea de sub expropriere a moșiilor și a pădurilor orașului.

In urma unui recent ordin Ministerial, personalul de naționalitate străină, care nu cunoaște limba statului a fost pus în disponibilitate cu începerea noului an bugetar.

Posturile rămase vacante nu se întregesc nefiind de lipsă.

In urma deselor abuzuri s'au luat măsuri, ca pașapoarte pentru străinătate să se elibereze numai aceloră, cari vor putea prezenta certificat de indigenitate eliberat de autoritățile comunale.

HANN & COMP.

Soc. Anon. de Comerț pentru mașini și articole tehnice.

Depozit mare de

Articole tehnice și Mașini agricole

CLUJ

Str. Regina Maria Nr. 11.

MAURITIU BERGNER

pielărie en-gros și en-detail

Cluj, Strada Regina Maria 11.

Telefon 340.

Adresa telegrafică: BERGNER PIELARIE CLUJ.

ATENȚIUNE LA CAPUL PODULUI DE FIER!!
UNDE-Î BIJUTERIA LUI

Bernat MARKOVITS

Cel mai estin magazin de bijuterii, ceasuri și obiecte decorative.

Schimb de aur și petri prețioase.

FIȚI ATENT LA ADRESĂ!!